

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ, σὺν
τοῖς δυσὶν αὐτοῦ μεγαλυναρίοις, ποίημα ἐστὶ τοῦ
Ὀσιολογιωτάτου ἐν Διακόνοις Κυρίου Γαβριήλ
τοῦ Κώου, μαθητεύσαντος ποτε ἐν τῇ κατὰ Πά-
τμον Σχολῇ, ὕστερον δέ γενομένου Ἀρχιεπισκό-
που Ἀγαθοπόλεως.

Ἐκδοσις Ἱ. Ναοῦ ΑΓ. ΜΑΡΙΝΗΣ
ΑΝΘΟΥΠΟΛΕΩΣ – ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰς τό Σεβάσμιον τῆς Ὁρθοδοξίας προπύργιον εἰς τήν Ἱεράν, Βασιλικήν, Πατριαρχικήν καί Σταυροπηγιακήν Μονήν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς ἱερᾶς νήσου Πάτμου ἀπ' αἰώνων φυλάσσεται «ὡς πανίερον χρῆμα καί κειμήλιον ἐνθεον» ἡ Ἐρίτιμος καί θαυματουργός κάρα τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ προχέουσα εἰς τοὺς ἐν πίστει καί εὐλαβείᾳ ἀσπαζομένους αὐτήν πλούσιαν χάριν, ἄφατον παρηγορίαν καί ποικίλας ἰάσεις.

Διακαῆς πόθος καί εὐσεβῆς ἐπιθυμία τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος τῆς Ἱερᾶς καί Θεοσώστου Μητροπόλεως Περιστερίου ἦτο ἀπό καιροῦ ἵνα μεταφερθῆ ἐν ἡμῖν ὁ Ἱερός οὗτος θησαυρός τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καί Πίστεώς μας πρὸς προσκύνησιν καί ἀγιασμόν.

Τῆς ἱερᾶς ταύτης ἐπιθυμίας διακατεχόμενος καί ὁ Σεπτὸς ἡμῶν Ποιμενάρχης κ.κ. Χρυσόστομος, ὡς ἔχων ἰδιαιτέρους καί ἀδιαρρήκτους δεσμούς ἀπὸ τῶν μαθητικῶν αὐτοῦ χρόνων ἠτήσατο παρά τῷ Θεοφιλεστάτῳ Καθηγουμένῳ τῆς Ἱερᾶς καί Σεβασμίας ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πάτμου τὴν μεταφορὰν αὐτῆς.

*Ἄνταποκρινομένη δέ ἡ Σεβασμία Μονή τῆς Πά-
του συμφώνω γνώμη τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος τοῦ
Μαθητοῦ τῆς ἀγάπης τῷ αἰτήματι τούτῳ ἀφικνεῖται
ὁ πολύτιμος οὗτος θησαυρός εἰς Περιστερίον.*

*Ἐπί τῇ δοθησομένη δέ εὐκαιρία ταύτῃ ἐκρίνα-
μεν σκόπμον νά θέσωμεν εἰς κυκλοφορίαν τόν Κα-
τανυκτικόν Παρακλητικόν Κανόνα τοῦ Ἁγίου ἐνδό-
ξου Ἀποστόλου Θωμᾶ τόν ψαλλόμενον πρό τῆς Τι-
μίας Κάρας Αὐτοῦ, εὐχόμενοι ὅπως Κύριος ὁ Θεός
διὰ μεσιτειῶν καί πρεσβειῶν τοῦ Ἀποστόλου Αὐ-
τοῦ Θωμᾶ ἐπιδαψιλεύῃ πλουσίαν τήν χάριν καί εὐ-
λογίαν εἰς τοὺς ἀσπαζομένους καί τιμώντας τήν
Πανσεβάσμιον Κάραν Αὐτοῦ.*

*Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Περιστερίου τῇ 8ῃ Μαΐου 1992
Ὁ Ἱ. Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ
Ἄρχιμ. Πλάτων Κρικρῆς*

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ «Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.» Εἶτα τό «Θεός Κύριος» (δ') καί τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος δ'

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοί καί ταπεινοί καί προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπό πλήθους πταισμάτων. Μή ἀποστρέψης σούς δούλους κενούς, σέ γάρ καί μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα

Ἦχος α'

Ως πανίερον χρῆμα καί κειμήλιον ἔνθεον, τεθησαυρισμένη ὑπάρχει ἡ ἐρίτιμος Κάρα Σου, Πανένδοξε Ἀπόστολε Θωμᾶ, Μονῆ τῆ τῆς Πάτμου, εὐλαβῶς δεομένη σου Τρισμάκαρ, μετὰ τῶν πίστει προσιόντων καί βοώντων Σοι. Δόξα τῷ ψηλαφηθέντι ὑπό Σοῦ. Δόξα τῷ Σέ θαυμαστώσαντι. Δόξα τῷ ἀποσοβοῦντι διά Σοῦ, πληγῆν πᾶσαν θεήλατον.

Καί νῦν

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,

ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δέ διεφύλαξεν ἕως
νῦν ἐλευθέρους. Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ
Σοῦ, σούς γάρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων
δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός.

Ἦχος πλ' δ'. Ὠδή α'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Α πόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ, Θωμᾶ θεη-
γόρε, τοὺς τιμῶντας Σε εὐλαβῶς, πάντας
διαφύλαξον λιταῖς Σου, ταῖς πρὸς τὸν Πλάστην
Χριστόν καὶ Δεσπότην Σου.

Η θεῖα Σου Κάρα Θωμᾶ πιστοῖς, βρῦει τὰς
ιάσεις προσιοῦσι ταύτη Σοφέ, καὶ πάθη
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ὡς ἰατρός θεραπεύεις Παν-
άριστος.

Τ οὺς τὴν θεῖαν Κάραν Σου εὐλαβῶς, Πάν-
σοφε τιμῶντας, καὶ τὴν λύσιν τῶν συμφο-
ρῶν, ἐξ αὐτῆς αἰτοῦντας Χριστοκῆρυξ, πάσης
ἀνάγκης ἐλευθέρωσον.

Δ υσώπει Παρθένε τὸν Σόν Υἱόν, σὺν τῷ
Ἀποστόλῳ νεκρωθεῖσαν μου τὴν ψυχὴν,
ζωῶσαι ὁ πέλαι τὸν τῆς χήρας, υἱόν ζωώσας τῷ
Θεῷ προστάγματι.

Ὠδή γ': Οὐρανίας ἀψίδος

Ε ὑμενῆ σε προστάτην, πρὸς τὸν Θεόν Ἐν-
δοξε, πάντες προβαλλόμεθα μάκαρ Θωμᾶ

Ἀπόστολε, καθικετεύοντες πειρατηρίων παντοίων, λυτρωθῆναι ἅπαντας τῇ μεσιτείᾳ Σου.

Εχοντές Σου τὴν Κάραν, οἱ τῇ Μονῇ ἔνδοξε, τοῦ Ἐπιστηθείου οἰκοῦντες Θωμᾶ Πανεύφημε, θησαυρόν μέγιστον, καὶ περιβόητον κλέος, Σοῦ πιστῶς δεόμεθα, σκέπε τοὺς δούλους Σου.

Ησὴ θεῖα θεόφρων ψυχὴ Θωμᾶ μέγιστε, ἐν τῇ τῶν Ἀγγέλων σκηνώσῃ φαιδρῶς ἀγάλλεται, ἡ δὲ αἰδέσιμος καὶ Ἱερά Κεφαλή Σου, ἐπὶ γῆς τὰ θαύματα, βρῦει Ἀπόστολε.

Παναγία Παρθένε, τὸν Λυτρωτὴν τέξασα, λύτρωσαι παντοίων κινδύνων, τοὺς σοι προστρέχοντας, καὶ ἀνυμνοῦντας Σέ, Θεοκυῆτορ Παρθένε, τῶν πιστῶν βοήθεια Μόνη Πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Αποστόλων ὡς μέγιστος, λύτρωσαι κινδύνων τοὺς Σέ γεραίροντας, καὶ προστρέχοντας τῇ σκέπῃ Σου, ὅπως Σέ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Σὺν τῷ Θείῳ Θεόσοφε, Μάκαρ Θεολόγῳ, ὡς παριστάμενος, τῷ Δεσπότῃ Σου ἰκέτευσον, ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης θλίψεως.

Σ οὔ ἡ Κάρα Θαυμάσιε, βρύει τὰς ἰάσεις
Θωμᾶ Ἀπόστολε, τοῖς πιστῶς ταύτη προσ-
στρέχουσι, καὶ ἀσπαζομένους ἱερώτατε.

Τ αῖς τῆς Μητρὸς Σου δεήσεσι, καὶ τοῦ
Ἀποστόλου Σου Χριστέ μου δώρησαι,
τοῖς ἰκέταις Σου τὴν ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων
ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς

Λ ύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων καὶ πταισμά-
των πολλῶν ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς Μέ-
γιστος, τοὺς καθ' ἐκάστην τιμῶντας Σε παναοίδιμε.

Ο ἰ ἐν πειρασμοῖς καὶ πολλαῖς κυκλούμενοι
ταῖς περιστάσεσι, πρὸς τὸν Δεσπότην
Σου μεσίτην ἔχοντες, Σοὶ Θεηγόρε καταφεύγο-
μεν Ἀπόστολε.

Σ οὔ ἡ Ἱερά, Κεφαλή Θωμᾶ πανένδοξε, ὡς
κεκτημένη χάριν ἔνδοξε, τοῖς εὐσεβέσι
δωρεῖται τὰ ἰάματα.

Ι ασαι Ἀγνή τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν,
ἐπισκοπῆς Σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν
τῆ πρεσβείᾳ Σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ω ς μέγιστος, ὡς περ ἄλλος ἥλιος, ἡ Σὴ
Κάρα ἐν τῇ Πάτμῳ ὁρᾶται, καὶ τοῖς πι-

στῶς προσπελάζουσι ταύτη, Θωμᾶ θεόφρων,
δωρεῖται ἰάματα, Ἄποστολε θεῖε Χριστοῦ, Οἰ-
κουμένης προστάτα Θερμότατε.

Τοῖς ἴχνεσι τοῦ Κυρίου Πάνσοφε, ἠκολού-
θησας Θωμᾶ Σύ προθύμως, καί μιμητῆς
τῶν Αὐτοῦ παθημάτων, γέγονας ὄντως διό Σε
ἐδόξασεν, ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς, ὡς Αὐτοῦ Μα-
θητήν γνησιώτατον.

Τήν δέησιν, μή ἐλλείπης ἐνδοξε, τῷ Δε-
σπότη σου προσάγων ἀπαύστως, ὑπέρ
ἡμῶν ᾧ Θωμᾶ ἰκετεύων, σύν τῷ λαμπρῷ Θεολό-
γῳ Θεσπέσιε, τῶν πόθων Σου τήν Κεφαλὴν, προ-
σκυνούντων ἀεὶ καί τιμώντων Σε.

Επέβλεψεν, ἐπί Σοί ὁ Κύριος, τήν ἐμήν
ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατός μεγα-
λεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφη Πανάμωμε,
καί ἔσωσέ με διά Σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς
εὐσπλαχνος.

Διάσωσον ἀπό κινδύνων Θωμᾶ Θεηγόρε
τούς ἐν πίστει εἰλικρινῶς πρὸς σέ κατα-
φεύγοντας κ' ἴασαι τά πολλά ἡμῶν πάθη.

Διάσωσον ἀπό κινδύνων τούς δούλους Σου
Θεοτόκε ὅτι πάντες μετά Θεοῦ, εἰς Σέ κα-
ταφεύγομεν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει εἶτα τὸ Κοντάκιον

Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν
σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χρι-
στέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γάρ τῶν θυρῶν ὡς
εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι
Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον Ἦχος δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐ-
τοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ρηματα αὐτοῦ. (γ΄)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Μὴ
ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, πιστεύετε
εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς ἐμέ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ Πατρός μου Μοναὶ πολλαὶ εἰσὶν· εἰ δέ μή εἶ-
πον ἂν ὑμῖν. Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.
Καὶ ἐάν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πά-
λιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυ-
τόν, ἵνα, ὅπου εἰμί ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε, καὶ ὅπου
ἐγώ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει
αὐτῷ Θωμᾶς. Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις,
καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναί; Λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς. Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ
ζωή. Οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι'
ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώ-

κειτε ἄν' καί ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν καί ἐωράκατε Αὐτόν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός

Καί τό παρόν Ἦχος πλ. α'

Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ὅτι ἐμακροθύμησας, ὑπό Ἰουδαίων ραπιζόμενος, ὑπό Ἀποστόλου ψηλαφώμενος, καί ὑπό τῶν ἀθετούντων Σε πολυπραγμονούμενος. Πῶς ἐσαρκώθης! Πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητος! Ἀλλά συνέτισον ἡμᾶς ὡς τόν Θωμᾶν βοᾷν Σοι· ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου δόξα Σοι.

Τό Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου κ.τ.λ.

Ἦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστάσιος ὄντως Θωμᾶ πανένδοξε, καί τούτοις συγχορευῶν, ἐκλύτρωσαι κινδύνων, σύν αὐτοῖς τούς κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Απιστήσας Θεόφρων, τῇ Χριστοῦ Ἀναστάσει, Θωμᾶ πανεύφημε, καί τήν πλευράν τήν τούτου, τάς τρήσεις τε τῶν ἥλων ψηλαφήσας ἐκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, τῇ Ἁγία Σου Κάρα, Θωμᾶ παμμέγιστε, παρέχεις τὰς ἰάσεις, καὶ ρύεσαι κινδύνων, πολλῶν ἐπερχομένων ἵνα πόθῳ κραυγάζωσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Δαπανήσας ἀσώτως, τῆς ζωῆς μου Παρθέ-
νε, ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ, τόν χρόνον καί βοῶ
Σοι, διέγειρόν με σῶσον, τῷ Υἱῷ Σου, κραυγάζο-
ντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

ᾠδή η΄. Τόν Βασιλέα

Τῆ σῆ πρεσβεία τὰς τῶν ψυχῶν ἀρρωστίας,
καί σωμάτων θεραπεύεις παμμάκαρ, ὅθεν
Σέ ὑμνοῦμεν Ἀπόστολε Κυρίου.

Ως παρρησίαν Σύ κεκτημένος Θεόφρων,
πρός Χριστόν αὐτόν Θωμᾶ δυσώπει, ἵνα
λυτρωθῶμεν κινδύνων καί βασάνων.

Η Σὴ Κάρα ἱερά καί σεβάσμιος οὔσα, τοῖς
πιστοῖς παρέχει τὰς ἰάσεις, ὅθεν σέ τιμῶ-
μεν Θωμᾶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν Σύ τὰς προσβολὰς ἐκδιώ-
κεις, καί παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε,
ὅθεν Σέ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Εἰρήνην οὐρανόθεν, Θωμᾶ Θεηγόρε, καταπεμφθῆναι δυσώπει Πανόλβιε, τοῖς καθαρᾷ διανοίᾳ Σέ μακαρίζουσι.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἔμπλησον Θεόφρων, τοὺς μετὰ πόθου τιμῶντας Σε ἔνδοξε, καὶ εὐλαβῶς προσκυνοῦντας τὴν θεῖαν Κάραν Σου.

Σὺν τῷ ἐπιστηθίῳ Μάκαρ Θεολόγῳ, τῷ τοῦ Δεσπότη Σου θρόνῳ ἰστάμενος, μὴ διαλείπης πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν δούλων Σου.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν Σοί προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Τό Ἄξιον Ἔστιν καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια
τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ

Τὸν Χριστοῦ αὐτόπτην καὶ Μαθητὴν, θεῖον ὑπηρέτην, ψηλαφήσαντα τὴν πλευράν, τὰς τρήσεις τῶν ἡλων καὶ πίστει στηριχθέντα, Θωμᾶν τὸν Θεηγόρον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις Ἀποστόλων ἡ καλλονή, καὶ Μονῆς τῆς Πάτμου, ὁ πολύτιμος θησαυρός, καὶ πάντων τῶν νοσοῦντων, ὁ Ἴατρός ὁ Μέγας· Θωμᾶ τοῦ Χριστοῦ Μύστα, σκέπε τοὺς δούλους Σου.

Α ἴτησαι εἰρήνην παρά Θεοῦ, ὁμόνοιαν σκέ-
πην, μέχρι τέλους ὑπομονήν, ψυχῶν
σωτηρίαν, ἡμῖν τοῖς σοῖς αἰκέταις ὡς ἔχων παρ-
ρησίαν θεῖε Ἀπόστολε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου
(προστάτου πόλεως Περιστερίου)

Χ αῖροις τῶν Ὁσίων ὁ Ἀρχηγός καί τῆς
ἰσαγγέλου πολιτείας καθηγητής, χαίροις
τῆς ἐρήμου, στυλοειδῆς νεφέλη, Ἀντώνιε Παμ-
μάκαρ πατέρων καύχημα.

Τῆς ἁγίας Μαρίνας

Τ ὄν Ναόν Σου τοῦτον τόν Ἱερόν φύλαττε
Μαρίνα, ἐκ σκανδάλων τοῦ πονηροῦ χά-
ριζε ὑγείαν τοῖς ὑπηρετοῦσι, σεμνή παρθενομάρ-
τυς ἀξιοθαύμαστε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων

Τρισάγιον

Καί τό τροπάριον

« Ὡς πανίερον χρῆμα... »

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει

Εἶτα ἐκτενῆς καί Ἀπόλυσις

Ὅτε δέ ἀσπάζονται τὴν Ἁγίαν Κάραν, ψάλλουσι τό
παρόν τροπάριον. « Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου... » Ἦχος β΄.

Ε χων παρρησίαν πρὸς Θεόν, πάντων τῶν
πιστῶς προσκυνούντων τὴν Σὴν Σεπτὴν

Κεφαλήν, μέγιστε Ἀπόστολε θερμῶς προΐστασο, τῶν κινδύνων ρυόμενος, παθῶν ἀπαλλάτων, πάσης περιστάσεως δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καί ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις Σου ἐντεύξεσιν ὅπως Σέ Θωμᾶ ἀεί πιστῶς γεγραίρωμεν.

Δι' εὐχῶν

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΘΩΜΑΝ

Σοί προσπίπτομεν Ἀπόστολε, οἱ διά τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν δικαίως βασανιζόμενοι, Σοῦ δεόμεθα οἱ ἀμαρτωλοί καί ἀπαρρησίαστοι, οὐ σμικράν πρός τόν Δεσπότην εἰδότες παρρησίαν. Σέ ἔχοντα. Οὐ γάρ τολμῶμεν ἀμέσως προσιέναι τῷ κρείττονι, ἵνα μή εἰς ἀγανάκτησιν πλείονα διεγείρωμεν τόν Δίκαιον Κριτήν, διά τό πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Διό δὴ μεσίτην Σέ προβαλλόμεθα, ἵνα ἐξιλεώσης τόν δικαίως καθ' ἡμῶν ὀργιζόμενον. Θέλημα γάρ τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιεῖ, καί τῆς δεήσεως αὐτόν ποιεῖ, καί τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούει, καί δίδωσι πάντα, τά παρά τῶν ἀγαπώντων αὐτόν αἰτήματα. Σπλαχνήσθητι ἐφ' ἡμᾶς Ἀπόστολε. Δακρυρροοῦντες τῇ Σκέπῃ Σου καταφεύγομεν, θερμῶς καθικετεύοντες, καί δεόμενοι. Ἐλέησον τοὺς ἰκέτας Σου, Ἀπόστολε ὀχετοῖς δακρύων περιρραίνοντες τήν Θεόσπετον Κάραν Σου. Κάμφθητι τοῖς στεναγμοῖς ἡμῶν. Ἴδε τά δάκρυα. Ἐπάκουσον τῶν παρακαλούντων Σε. Πρόφθασον διά τῆς πρεσβείας Σου. Ἐπιτάχυνον, ρῦσαι ἡμᾶς τῆς ἐπικειμένης ἀνά-

γκης, καὶ ἀπάλλαξον τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν· μόνον θέλησον Ἀπόστολε καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν κινδύνων λυτρωθῆμεν. Τηρήσει γάρ ὁ Δεσπότης ἡμῶν Χριστὸς ἦν ὑπέσχετο ὑπόσχεσιν, λέγων. «Ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου γεννήσεται ὑμῖν». Παράβλεπον τὰς ἀνομίας ἡμῶν μιμητὰ τοῦ Δεσπότη σου. Οἶδαμεν γάρ ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ὠργίσθη ἡμῖν ὁ Θεός, ἀλλὰ κατεύνασον αὐτοῦ τὴν δικαίαν ὀργήν. Ἐξευμένισον τὸν οὐκέτι δούλους, ἀλλὰ φίλους καλοῦντα ἡμᾶς τοὺς αὐτὸν ἀγαπήσαντας· εἰ γὰρ ἰσχύει πολλά ἐνεργουμένη δικαίου δέησις, πολλῶ μᾶλλον ἰσχύει τὰ μέγιστα τῶν Ἀποστόλων ἢ δέησις. Δεῖξον αὐτῷ τοὺς ἀγῶνας σου Ἀπόστολε. Περιβαλοῦ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγάπης ἰδρῶτας, καὶ ἀνάμνησον τῆς ἀκαταπαύστου σου προσευχῆς καὶ παννύχου γονυκλισίας καὶ τότε πάντως ἡμεῖς τῶν κινδύνων καὶ ἀσθενειῶν ἐρρῦσθημεν. Χαίρει γάρ ὁ Δεσπότης τοῖς πρὸς τῶν φίλων αὐτοῦ ζητήμασι. Ναὶ Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ. Ἀπάλλαξον ἡμᾶς τῆς τιμωρητικῆς καὶ ἐκδικητικῆς θείας δυνάμεως καὶ περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ τοῦ ἐλέους αὐτοῦ δυνάμει, ἐν ἣ εὐφραίνεται ὁ παρ' αὐτοῦ χειροτονηθεὶς Βασιλεὺς τῶν γενηρῶν ἀπάντων ἄνθρωπος, διὰ τοῦ κατ' εἰκόνα θεῖαν καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἀξιώματος. Μὴ ἐκπέσοιμεν Ἀπόστολε τῆς πρὸς Σέ ἡμῶν ἐλπίδος, ἵνα δοξάζεται πανταχοῦ τό Σόν ἅγιον ὄνομα ἐν Χριστῷ, Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.